

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/307/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518200974
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518200974.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanej Q. R., V.. XX.XX.XXXX, P. P. XXX, o zaplatenie 1.354,92 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10Csp/31/2018-31 z 26.6.2018 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.020 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.020 € od 7.6.2015 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 50,56 %.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.354,92 €, spolu so zmluvnou pokutou a s úrokmi z omeškania tvrdiac, že jej poskytol na podklade zmluvy o revolvingovom úvere sumu 1.020 € a túto sa dlžníčka zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 32,26 €, avšak ku splácaniu svojho záväzku vôbec neprikrročila. Vykonaným dokazovaním zistil, že strany sporu uzatvorili dňa 21.1.2015 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.020 € a táto sa zaviazala ho splácať v 42 mesačných splátkach po 32,26 € pri ročnej úrokovej sadzbe 18,10 % pri priemerne uvedenej RPMN vo výške 36,30 % a tak celková čiastka, ktorú sa zaviazala žalovaná zaplatiť predstavovala 1.456,92 €. Mal za to, že právny vzťah medzi stranami je potrebné posúdiť podľa ustanovení § 52 až 54, ako aj § 657 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citoval preto § 52 ods. 1 až 4 Obč.zákonníka a ďalej § 7 ods. 1 až 5, § 8 ods. 1, 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a poukázal na to, že zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník bola prebratá aj Smernica Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv. Citoval tiež vybrané články zmluvy uzavretej stranami sporu a ďalej § 1, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a za nesporné pokladal, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 1.020 €, ktorý aj začala čerpať. Po preskúmaní uzavretej úverovej zmluvy dospel k záveru, že táto nespĺňa zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a to najmä čo do nenaplnenia podmienky uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu jeho konečnej splatnosti. Údaj v zmluve, že ide o 42 mesiacov je podľa neho sporný a napísaný

veľmi všeobecne a nedá sa presne definovať bez prácneho počítania a komplikovaného výpočtu, hoci zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ dostal presné, jasné a určité informácie o poskytovanom úvere. V tomto prípade v čase uzatvárania záväzku tieto informácie spotrebiteľ vôbec v zrozumiteľnej forme nedostal a tieto údaje sa nachádzajú až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 21.1.2015, ktoré mu bolo odovzdané neskôr a tak aj stanovenie dňa splatnosti prvej splátky, resp. splatnosti ďalších splátok boli ponechané na jednostrannom určení zo strany veriteľa. Poukázal tiež na to, že údaj o RPMN bol vpísaný rukou v nečitateľnom tvare a v zmluve sa nachádza aj nepresnosť v celkovej výške úveru. S prihliadnutím na uvedené úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a žalovanú tak zaviazal na zaplatenie istiny 1.020 €. Náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 81,98 € pokladal za nepreukázanú a rozpornú s dobrými mravmi. Citoval tiež § 544 ods. 1,2 Obč. zák. a dospel k záveru, že znenie zmluvnej pokuty uverejnené v bodoch 8.1-8.4 zmluvy o revolvingovom úvere je tak komplikované a neprehľadné, že pre priemerného spotrebiteľa je absolútne nepochopiteľné a poškodzujúce ho ako spotrebiteľa a ide tak o obchádzanie zákona, keď zmluvná pokuta spolu s úrokmi z omeškania je skrývaná pod sankcie za omeškание a vo svojej podstate navyšuje úrok z omeškania na trojnásobok zákonného úroku z omeškania. Ide tak o nekalú obchodnú prax, a preto nárok na zaplatenie nákladov spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanej iba nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vyplývajúcich z platnej právnej úpravy. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP.

3. Rozsudok v jeho zamietavej časti a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe v uvedenej časti vyhovieť, a to s poukazom na odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Bol toho názoru, že otázka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola až donedávna posudzovaná rôzne, pričom k zjednoteniu rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky podstatne prispelo konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie vo veci C-42/15, kde súdny dvor poskytol pravidlá výkladu, ktoré treba rešpektovať. Bezúročným úverom môže byť len taký úver, pri ktorom absentuje náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybníť rozsah záväzku spotrebiteľa. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom prípade splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch, ďalej spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, ako aj spôsobom vyplývajúcim zo splátkového kalendára. Žalovaná teda mala objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva termín splatnosti prvej i poslednej splátky úveru. V zmluve bol jasne vyznačený aj údaj o výške RPMN-25,68 % a tento údaj bol čitateľný. Nesúhlasil s hodnotením súdu v časti neprijateľnosti uplatnených nákladov, keď z rozhodnutia nie je zrejmé v čom tieto mali byť „komplikované, neprehľadné a nepochopiteľné“. Jeho konanie nemohlo naplniť predpoklady žiadnej nekalej obchodnej praxe, nakoľko kumuláciu zmluvnej pokuty a úroku z omeškania zákonodarca v danom období pripúšťal. Uplatnené nároky na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, čo v danom prípade bolo dodržané.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu prejavila súhlas s prvostupňovým rozhodnutím okresného súdu.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté výroky rozsudku aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.3.2019, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

7. Odvolateľ použil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu a pod.). Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne

neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

8. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

9. Odvolacie námietky odvolateľa boli v prevažnej väčšine už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je vyčerpávajúce, preto na neho v plnom rozsahu odkazuje. Pre zvýraznenie správnosti napadnutých výrokov rozsudku odvolací súd dodáva:

11. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania po konštatovaní nenaplnenia viacerých zákonných podmienok pri uzatváraní zmluvy správne konštatoval, že predmetnú úverovú zmluvu je nutné posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov.

12. Vychádzajúc zo všeobecných zmluvných dojednaní formulovaných žalobcom je zrejmé, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jeho formy sa v danom prípade vyžadovala forma písomná. Zmluva sa uzatvárala na formulári veriteľa, označenom ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Pre platnosť a vznik zmluvy sa vyžadoval podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom aj veriteľom. Je evidentné, že žalovaná ako dlžníčka žiadosť/zmluvu podpísala dňa 19.1.2015 a veriteľ - žalobca žiadosť/zmluvu podpísal 21.1.2015, kedy až následne do zmluvy dopĺňal relevantné údaje obsiahnuté v bode 6. zmluvy. U takto uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere možno mať vážne pochybnosti o jej riadnom a platnom uzavretí. Obsahom zmluvy v čase, kedy žiadosť o úver revolvingového typu podpisovala žalovaná vôbec neboli všetky potrebné údaje o schválenom úvere (dopisované neskôr), preto ani žalovanou ako dlžníčkou nemohlo dôjsť k ich písomnej akceptácii. Z uvedeného je nutné jednoznačne vyvodit', že dlžníčka dňa 19.1.2015 podpísala iba žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmluvy žalovanou nebol spotrebiteľský úver individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6., teda nové doplnené údaje nemožno posúdiť inak, ako nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané a tvrdené, aby žalovaná takýto nový návrh písomne akceptovala. V údajoch o požadovanom spotrebiteľskom úvere a o úvere schválenom sa nachádza rozpor v predpokladanej RPMN úveru (26,19% oproti 25,68%) a veriteľ v oznámení o schválení úveru jednostranne stanovil aj dátum splatnosti prvej splátky úveru a tým aj dátum poslednej splátky úveru. Tieto dátumy pri žiadosti o poskytnutie úveru dlžníčka poznať ani nemohla. Údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť pritom v zmluve uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom, aby sa spotrebiteľ

mohol zavčas s nimi oboznámiť. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť z iných, v zmluve uvedených údajov. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať určité náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru), je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa o nich mohol spotrebiteľ priamo dozvedieť z návrhu bez toho, aby ich musel práčne odvodzovať z iných údajov.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s hodnotením uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ako aj s hodnotením uplatneného nároku na zmluvnú pokutu tak, ako ich vyhodnotil prvoinštančný súd. Uplatnená zmluvná pokuta sa javí ako neprimeraná, keďže dlžník by bol povinný ju platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz, keby sa ocitol v omeškaní s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace a z obsahu bodu 8.1 zmluvy nie je ani zrejmé, dokedy by veriteľ bol oprávnený túto pokutu počítať.

14. Vzhľadom na uvedené je preskúmané rozhodnutie vecne správne a odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti a vo výroku o trovách konania potvrdil ako zákonný. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, nemá právo na náhradu jeho trov a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).